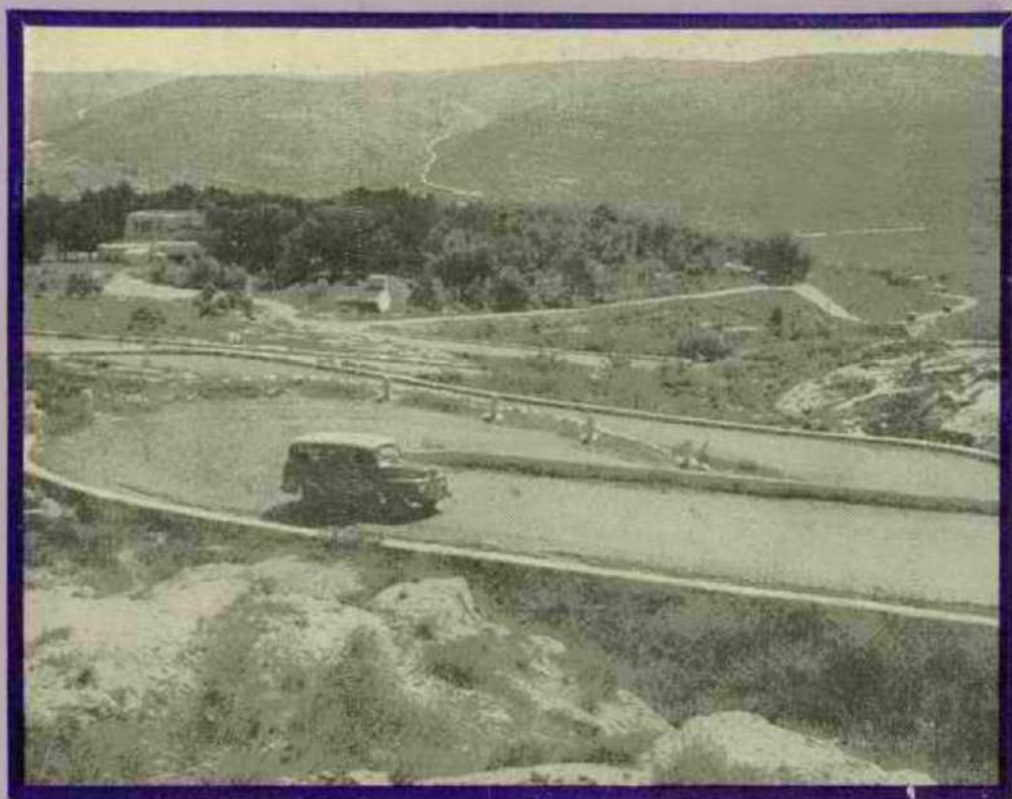

דואאר

ירחון לעניני דואר, סעקס, סעכסון, ורדיון

5

המחיר 50 פר'

אלול תשי"ג

התוכן

3	פיקוח על מקלטי רדיו — א. עין הבר
7	י"ג עיקרים לעובדי המדינה — א. קמחי
8	כרטיסי ברכה — א. שץ
9	בקשה — י. עזיאל
10	זוטות
13	הדואר בספרות — ש. אלראי
16	הדואר צוחק
17	מפה ושם — ש. מ. ואל
19	שמעתי ורשמתי — ש. אישלאה
20	מכתבים למערכת

תמונת העטיפה : דואר נע בהר הקסטל

הצילום : ז. בראון

חברי המערכת :

ז. אלישיב, י. גליק, י. גרינוולד, מ. ירושלמי, א. ד. קולמן.

דואר

ירחון לעניני דואר, טלגרף, טלפון ורדיו

ספטמבר 1953

שנה ב' חוברת ו'

אלול תשי"ג

ברכות לדאש השנה

אל: עובדי משרד הדואר
תפקיד הדואר לשמור על הקשר בין אדם לחברו. צבור עובדי הדואר הם
חיל-הקשר האזרחי של הישוב.
בתנאים קשים מקיים מנגנון הדואר את עבודתו אשר מצטיינת על ידי
דיוק ודייקנות, ומסירת נפש למלוי התפקיד.
אנו כולנו נותנים מיטב כחנו למען תמלא המדינה את התקוות אשר
אנו תולים בקיום עצמאות ישראל. תקוות אלה, עצמאות זו, מחייבות שיתוף
פעולה בין כל הגורמים תוך כדי מתן סיפוק לצרכי הצבור והפרט.
תפלתי וברכתי שיעלה בחלקו של הדואר לשרת את הצבור תוך סיפוק
נפשי הדדי בזכות השמעת בשורות טובות והעברתן.

תכלה שנה וקללותיה
תחל שנה וברכותיה.

ד"ר. יוסף בורג
שר הדואר

המנהל הכללי של משרד הדואר, בהיותו בחוץ לארץ שלח את ברכתו
במכתב: "תהא תשי"ג שנת בריאות ואושר למשפחות העובדים, שגשוג לדואר,
שנת שלום וביצור כלכלי למדינה.

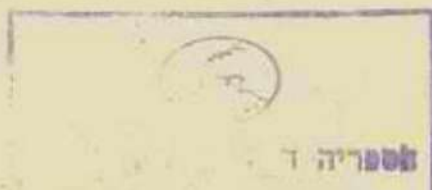
בן-מנחם

פיקוח על מקלטי הרדיו

איסר עין-הבר

בספר מיוחד המיועד למטרה זו, גם טכנאי הרדיו מחוץ
יבנים לרשום בספר מיוחד כל מקלט שתובא לשם תיקון,
את השם ואת הכתובת של בעל המקלט ואת מספר פנקס
הרשיון. מקלט רדיו שנרשם במשרד הדואר הנהו בפיקוח
מתמיד ובעליו נדרש מדי שנה לשלם את אנרת הרשיון.
אף אם בעל המקלט מחליף את מקום מגוריו או גם
כשהמקלט עובר לרשות אחרת, אולם במעגל הפיקוח
הזה, שנרשם בעמל רב ישנה מרצה וזה בידועת הדואר

אחת המטרות החשובות ביותר של הפיקוח על מקלטי
הרדיו היא רישום כל המקלטים, לשם כך אף ניתנה "חגיר
נה" כדי לעודד ולזרז את כל המחזיקים מקלטי רדיו
בלי רשיון לרשם בבית הדואר. כל אחד המביא אתו
מקלט רדיו בבואו לארץ, הן בדרך הים והן בדרך האוויר,
אין תנהלת המכס משחררת את המקלט אלא אם בעליו
ממציא רשיון שהוצא ע"י משרד הדואר. כל בתי המסחר
של מקלטי הרדיו מחויבים לרשום כל מקלט שנמכר,

ואולי אפילו בסיועו. אורח המפסיק להפעיל את מקלט הרדיו שלו משום שעבר למקום אחר שאין בו זרם חשמל, או מאינו סיבה אחרת שלפי החוק הנהו משוחרר מתשלום אגרת הרדיו, הרשיון שלו מוזכר והמקלט יוצא ממעגל הפיקוח. יכול האזרח לחבר, במשך הזמן, זרם חשמל לביתו, או גם לעבור שוב לדירה אחרת שיש בה חשמל, יכול האזרח למכור מקלטו לאחר, בלי להוציא רשיון לרדיו, אין הדבר יותר בפיקוח משרד הדואר. רשיון לרדיו שביטל פעם אין בעליו נדרש יותר על ידי הדואר לחדשו או להודיעו מה גורל המקלט. הקשר נפסק וזה גורם מסייע שהמקלט יעבור לסוג המקלטים "השחורים", והיינו שאין בעליהם משלמים את אגרת הרשיון כחוק. ליקוי זה צריך ואפשר לתקן, כשם שיש אורחים המשוחררים לפי החוק מתשלום אגרת הרשיון, כגון נכי מלחמה, עוזרים וכו'. מקלטיהם רשומים ובעליהם מקבלים פנקס רשיון בלי תשלום שעליהם לחדשו מדי שנה; או כשם שעולים חדשים מקבלים דחייה בתשלום האגרה ומקלטיהם רשומים והם מקבלים תעודת זמנית, ככה צריך לנהוג גם ביחס למקלטים שרשומותיהם בוטלו מסיבה כלשהי. אין בשום אופן להפסיק את הקשר ולהסיר את הפיקוח ממקלטים בלתי מופעלים והמשוחררים מתשלום אגרת הרשיון. המקלטים צריכים להשאר רשומים במשרד הדואר ובעליהם צריכים לקבל תעודת זמנית להחזקת המקלט שיש לחדשה כל שנה או כל חצי שנה. כשם שכל אורח בעל רשיון מקבל כל שנה תזכורת לחדש את רשיונו ככה גם בעל תעודת זמנית צריך לקבל תזכורת ביחס למקלטו. אם המקלט הופעל במשך הזמן עליו להתחיל את התעודת הזמנית בפנקס רשיון ואם לא, עליו להצהיר שהמקלט שברשותו אינו פועל, ואם המקלט הועבר בינתיים לרשות אחרת עליו למסור למשרד הדואר את שמו וכתובתו של הבעלים החדשים של המקלט.

ב.

אורח המבקש להוציא רשיון למקלט רדיו ממלא טופס בקשה בו הוא מוסר את כל הפרטים הדרושים. טופס זה מועבר לתא הרדיו המחוזי ובבית הדואר המוציא את הרשיון לא נשאר שום מסמך פרט לתעקף הרשימה "סכום תשלומי רשיונות להחזקת מקלטי רדיו" (ד ט 938). לכאורה זה נכון, כי כל העניינים הקשורים בפיקוח על מקלטי הרדיו מרוכזים בתא הרדיו המחוזי, ולשם גביית אגרת הרשיון אין לבתי הדואר צורך בכל מסמך פרט לרשיון עצמו שעל בעל המקלט להמציא בזמן החידוש. אולם למעשה לא כן הוא הדבר; פעולת בתי הדואר אינה מצטמצמת בגביית אגרת הרשיון בלבד; הם מנהלים גם את כל החקירות והבירורים הנדרשים על ידי תא הרדיו המחוזי. גם הקהל סוגה קודם כל לבית הדואר בכל עניני הרדיו והעדר נתונים כלשהם מקשה מאד על העבודה וגורע מיעילותה.

הנה בקרה שאורח מבר את מקלטו לאורח אחר הגר בעיו אחרת. המוכר, שלא הודיע בזמנו על מכירת המקלט, מקבל תזכורת שעליו לחדש את רשיונו ורק אז

הוא מוסר את כתובתו של הקונה. בית הדואר שבאיוורו מתגורר הקונה מתבקש על ידי תא הרדיו המחוזי להמציא את פרטי הרשיון שבידי הקונה. מאין יקח בית הדואר את הפרטים הדרושים? המסמך היחיד שבית הדואר יכול להעזר בו הוא רשימת "סכום תשלומי רשיונות להחזקת מקלטי רדיו", אם הקונה הוציא בינתיים רשיון, איך למצוא את פרטיו ברשימה הנ"ל? הפרט היחיד הודיע ה א שמו וכתובתו (לפעמים רק השם) של הקונה, ואיך אפשר למצוא אותו ברשימה הנ"ל שאינה מסודרת לפי האלפא ביתא. לא לפי המספרים הסידוריים של רשיונות הרדיו, וגם לא כל הפרטים רשומים בה, אין רשימה זאת שימושית כלל. פרט למקרים שידוע תאריך החידוש. במקרה כזה מקובל להזמין את הקונה לבית הדואר לשם בירור הפרטים. אם מתברר שהקונה הוציא בינתיים רשיון הרי הוא מתמרמר ומתערעס שמבזבזים את זמנו ומסורחים א תו לבוא לבית הדואר, ותמיד אותה הטענה, הרי לפני זמן קצר שלם את אגרת הרשיון בבית דואר זה עצמו, ולמה מוזמנים אותו שוב לבית הדואר, האם לא רשום שם שום דבר?

העדר פרטים בבית הדואר גורם גם "סחבת"; לשם בירור פרט כלשהו ויהא זה פרט קטן ביותר, יש הכרח להזמין את בעל המקלט לבית הדואר. לא כל אחד נענה תיכף להזמנה, וענינים שסורום מצריך לפעמים רק מספר רגעים יש ומשתהים ימים ושבועות עד שהאורח בא לבית הדואר לבירור.

למען יעיל העבודה ומניעת "סחבת" מן ההכרח שבכל בית דואר יהיו כל הנתונים הנוגעים למקלטי הרדיו הנמצאים באיוורו. מן הרצוי להנהיג בכל בית דואר כרטיסיה מקומית שתכיל את הפרטים הדרושים. (דוגמת הכרטיס ד.ט. 936 הנהוג בתא הרדיו המחוזי). בבוא האזרח להוציא רשיון חדש יכון הפקיד כרטיס לפי הפרטים הרשומים בטופס הבקשה, כגון שמו וכתובתו של בעל המקלט, מספר תעודת הזהות, מספר פנקס הרשיון ותאריך החידוש. בזמן חידוש רשיון יירשמו בכרטיס שנת החידוש והסכום ששולם (5 ל"י או 3 ל"י) כמו כן סכים הקנס אם גבה כזה. בהערות ירשמו פרטים אחרים כגון אם זה מקלט נוסף, העתק רשיון וכדומה. הכרטיסיה צריכה להיות מסודרת לפי האלפא ביתא ולא לפי המספרים הסידוריים של פנקסי הרשיונות. במקרה של חקירה או בירור אין להזמין את האזרח לבית הדואר אלא אם נבדקה קודם הכרטיסיה ונמצא ששמו אינו בין בעלי הרשיונות לרדיו. בדוגמה שנזכרה לעיל אפשר היה לחסוך זמן ולמנוע טרחה מהקונה, כי אם הוא הוציא רשיון אפשר היה למצוא את הפרטים הדרושים בכרטיסיה בלי שיהיה צורך להזמין לבית הדואר. אפשר היה גם לסדר את הענין ביתר מהירות באותו היום, מבלי שיהיה צורך לחכות שהקונה יבוא לבית הדואר.

ג.

את יעילותה של הכרטיסיה המוצעת אפשר לבחון גם לפי הדוגמות הנוספות:

לפעמים טועים בתאריך, והחודש בו פג תוקף הרשיון שנרשם בפנקס הרשיון אינו מתאים לזה הרשום בתזכור רת (ד'ט 806) או ברשימה ד'ט. 847. במקרה כזה מוכרזים חים לפנות לתא הרדיו המחוזי ולברר מה הוא התאריך הנכון וכשהתשובה מתקבלת צריך שוב להזמין את האזרח לבית הדואר לשם תיקון הרשיון וחידושו. מאידך, מאפשרת הכרטיסיה לברר טעות כזאת בו במקום מבלי שיהא צורך לפנות לתא הרדיו המחוזי ומבלי להטריח את האזרח פעמיים.

דוגמה אחרת: בביקורת הספרים אצל טכנאי רדיו נמצאו מקלטים שהובאו לשם תיקון, ונרשמו רק השם והכתובת של בעלי המקלטים בלי ציון מספר פנקס הרשיון משום שבעלי המקלטים לא המציאו אותו. הוא הוברר בביקורת רשיונות הרדיו בבתי פרטים שהרשיונות לא הוצגו מפני שבעלי המקלטים לא ידעו אותה שעה היכן נמצא הרשיון, או שהרדיו היתה נעולה, או בגלל סיבה אחרת. במקרים כאלה נהוג לשלוח לבעלי המקלטים טופס ד'ט. 835, ולהזמין להמציא את פנקס הרשיון לבית הדואר לשם ביקורת. אלה מבעלי המקלטים שבידיהם פנקסי רשיונות בעלי תוקף מתרעמים, כמובן, על בזבזת זמנם ובפיהם שוב הטענה: אמנם בזמן הביקורת לא הציג את הרשיון, אולם לשם מה להטריח אותם לבוא לבית הדואר, וכי אי אפשר לבדוק ברשימת בית הדואר שבידיהם רשיון בעל תוקף? הרעומת זאת אפשר היה למנוע, ולא היה צורך להטריד לשוא אזרחים אילו היתה קיימת בכל בית דואר כרטיסיה של כל המקלטים הנמ" צאים באזורם, ובה רשומים כל הפרטים הנחוצים. יש לזכור שלא כיתר פעולות הדואר, אין גביית אגרת הרדיו בה פופולרית בציבור הרחב: סוף סוף זהו מס, ויש לגבותו בטיימרים של סירדה לאזרח, ולמנוע עד כמה

כאמור, על האזרח להמציא את פנקס הרשיון בזמן החידוש, אבל קורה, לעתים די קרובות, שהרשיון הולך לאיבוד והאזרח נבקש להוציא העתק. אין בידו התזכורת (ד'ט. 806) והוא אינו זוכר את מספר הרשיון ולא את התאריך בו פג תוקף הרשיון. כאן נתונים אלה אין אפשרות להוציא העתק. במקרה כזה נהוג לפנות לתא הרדיו המחוזי ולבקש את הפרטים הדרושים ואחרי שאלה מתקבלים, (אם הם נמצאים בכלל) שוב מוזמנים את האזרח לבית הדואר לשלם את דמי ההעתק, ורק אז מוזמנים את ההעתק עצמו. העתק הרשיון נשלח מתא הרדיו המחוזי ישר לפי מענו של האזרח ואז עליו לבוא שוב לבית הדואר (פעם שלישית) לשם חידוש הרשיון. מאידך, מאפשרת הכרטיסיה להזמין את ההעתק תיכף לפי הנתונים הרשומים בה, ולגבות תיכף את דמי ההעתק ועל ידי כך לחסוך זמן יקר הן לפקידי האשכול, בבקשם פרטים נותא הרדיו המחוזי, והן לפקידי תא הרדיו המ" חווי בחפזם פרטים אלה וגם לאזרח שלא יצטרך לבוא לבית הדואר שלוש פעמים לשם סידור ההעתק.

זאת ועוד. קורה גם שהאזרח, אחרי שהוציא העתק רשיון, ממציא בזמן החידוש את הרשיון המקורי שנמצא בינתיים, וזאת למרות שבזמן הוצאת ההעתק הוא טתב קש, להמציא לבית הדואר לשם ביטול את הרשיון המקורי, אם ימצא. פקיד האשכול אינו יכול, כמובן, לזכור ולדעת אם הוצא העתק או לא, ואז מתהווה מצב, שבידי האזרח שני רשיונות, ולפעמים זה גם גורם לחי" דוש כפול, מה שמביא לזידי סיבוכים, ושוב יש צורך להטריח את האזרח לבוא לבית הדואר לשם בירור. מאידך, מאפשרת הכרטיסיה לגלות תיכף, בזמן החידוש, אם הוצא העתק או לא, ולא ייתכן כלל שיתהווה מצב כזה.

הבנין הראשון של הדואר במחנה חשנות 1921 וסד 1932

קים לשימוש בתי הדואר, עם הנהגת כרטיסיה אפשר יהיה להכין את שש השימויות הנ"ל בלי העתקים, היות ופרטי החידוש נרשמים בין כה וכה בכרטיסיה. על ידי כך אנו חוסכים ניד להעתיק רשימות שאינם שימושיים כלל כפי שהוסבר לעיל.

ה.

אפשר אמנם לטעון כי כל זה יפה עד כמה שהאוצר מחדש את רשימו בבית הדואר שבמקום מגוריו. אולם לפי התקנות מותר לאוצר לשלם את אגרת הרדיו בכל בית דואר שבמדינה; ומה אם הוא מחדש את רשימו או בכלל מוציא רשיון חדש בבית דואר אחר?

במקרה כזה על בית הדואר שבו הודש הרשיון להודיע על כך לבית הדואר המקורי (לפי הרשום בפנקס הרשיון) כפי שזה נהוג בתשלום חשבון טלפון בבית דואר אחר. בית הדואר המקורי יציין בכרטיסיה את החידוש ויצרף את ההודעה לכרטיס כמסמכתא. במקרה שהאוצר מוציא פנקס רשיון חדש שלא במקום מגוריו, על בית דואר זה להכין כרטיס כרגיל לפי הפרטים שבפנקס הבקשה ולהעביר את הכרטיס (בדואר רשום) לבית הדואר המקורי. הסדר כזה יביא ליד תיאום בעבודה וממילא גם לעילות כפי שאפשר לראות מההוגמה הבאה: הא הרדיו המחזיר מעביר מומן לזמן לבתי הדואר רשימות (ד.ט. 847) של אנשים המפגרים בחידוש רשיונותיהם. בית הדואר שולח לכל אחד ואחד מתאנשים האלה, הודעות עם דרישה לתשי לוב אגרת הרדיו, והנה קורה תכופות שאחד מהאנשים או יותר ששמותיהם מופיעים ברשימה הנ"ל, מחדשים את רשיונותיהם בבית דואר אחר. אף אחד אינו טורח ולא מוצא לנחוצו להודיע על כך לבית הדואר המקורי שבה נמצאת הרשימה (ד.ט. 847). בית הדואר המקורי, שאינו יודע שהאוצר חידש בינתיים את רשיונו בבית דואר אחר, ממשיך כמובן לדרוש מהאוצר תשלום אגרת הרשיון ואף פונה אליו באזהרה של אחיזה באמצעים משפטיים (טופס ד.ט. 835). רק כשהאוצר בא לבית הדואר עם פנקס הרשיון מתברר שהוא חדש בבית דואר אחר.

טובנת היא התמרמרותו של האוצר על אי הגעיות שנגרמה לו על ידי ההודעות והאזהרות שקיבל, על הסרחה ובזבוז הזמן בבירור ענין גמור מומן. לפני שלחו טופס ד.ט. 849 אין הפקיד בטוח אף פעם אם לא ימציא האוצר את פנקס רשיונו כשהוא מחדש בבית דואר אחר. אי התאמה כזאת בעבודה, שלא מוסיפה כבוד למשרד הדואר ולפקידיו, אפשר למנוע על ידי הנהגת הכרטיסיה שבה יירשם כל תשלום וגם זה שבוצע בבית דואר אחר.

כל ההוגמות שהובאו לעיל אינן מפשטות, הן לקוחות מגסיון העבודה היומיומי. עוד עלי להערים כי מהדברים האמורים לעיל אין הכוונה לגרוע מסמכותם של תאי הרדיו המחזירים, ולהעביר חלק מסמכות הפיקוח על מקלט הרדיו לבתי הדואר. הפקידה של הכרטיסיה המקומית היא רק לשמש אמצעי רב עזר לבתי הדואר וממילא גם לתאי הרדיו המחזירים.

שאפשר איבוד זמנו, במקרים הנ"ל, אם הרשיונות לא הוצגו בזמן הביקורת, לא צריך לשלוח לבעל המקלט טופס ד.ט. 835 עם הומנה להמציא את פנקס הרשיון לבית הדואר, אלא יש קודם כל להיעזר בכרטיסיה ולברר אם בידו פנקס הרשיון, ורק כאשר שמו של בעל המקלט לא נרשם בין בעלי רשיונות לרדיו, רק אז יש להומנה לבית הדואר לשם בירור.

ד.

את יעילותה של הכרטיסיה המקומית אפשר להדגים גם בשטח אחר של הפיקוח על מקלטי הרדיו. אורח המשנה את מקום מגוריו והמודיע על כך לבית הדואר, מתבקש למלאות טופס שינוי כתובת. בין היתר הוא מתבקש לענות גם אם ברשותו מקלט רדיו ומה מספר פנקס הרשיון. מה? נסיון אנו למדים כי מעטים הם העונים על שאלה זאת או שעונים כי ברשותם מקלט רדיו בלי לציין את מספר הרשיון, כי את הטופס ממלאים על פי רוב בבית הדואר, ומי זכר בעל פה את מספר רשיון הרדיו שלו? לרוב מה? ליפים האזרחים את כתובותיהם מבלי שתא הרדיו המחזיר ידע זאת, והוא ממשיך לשלוח את התזכורת (ד.ט. 806) לפי הכתובת הישנה, מה שגורם, כמובן, לאיחור בגביית אגרת הרשיון.

בענין זה, החשוב כל כך בפיקוח על מקלטי הרדיו, אין לסטור על האוצר כי אם בתי הדואר עצמם צריכים לרשום כל שינוי כתובת של בעלי המקלטים ולהודיע על כך לתא הרדיו המחזיר, ולא כמו שנהוג עכשיו שמודיעים על שינוי כתובת רק עם חידוש הרשיון. אולם סביר זה אפשרי רק כשקיימת כרטיסיה. כל טופס של שינוי כתובת, בין אם האוצר ציין שברשותו מקלט רדיו ובין שלא ציין כלום, יש להעביר גם לפקיד העוסק בעניני רשיונות לרדיו אשר יבדוק בכרטיסיה אם שם האוצר הנדון נמצא בין בעלי מקלטי הרדיו. היות והכרטיסיה מסודרת לפי האלפא ביתא לא יהיה בזה שום קושי. במקרה חיובי יתקן הפקיד את הכתובת בכרטיס וישלח הודעה על שינוי כתובת לתא הרדיו המחזיר; אם הכתובת החדשה היא בעיר אחרת יעביר הפקיד את הכרטיס (בדואר רשום) לבית הדואר שלאזורו עבר לגור האוצר. במקום כל כרטיס הנשלח לבית דואר אחר יש להשאיר פתק, עם שם בעל המקלט ומספר פנקס הרשיון ושם בית הדואר לשם הכרטיס החדש, למקרה של בירור כלשהו. לפי סדור זה תשלחנה התזכורות, על ידי תא הרדיו המחזיר, ישר לפי הכתובת החדשה של האוצר ולא יחול כל פגור בגביית אגרת הרשיון.

כרטיסיה מקומית מסייעת לא רק לעיל העבודה ומונעת "סחבת" ובזבוז זמן של הפקידים והאזרחים, היא גם חר-סכת ניר יקר. כעת יש צורך להכין שש רשימות ד.ט. 938, שתי רשימות לחוד לרישום רשיונות חדשים (5 ל"י או 3 ל"י) ושתי רשימות לחוד לחידוש רשיונות (5 ל"י או 3 ל"י) ושתי רשימות לחוד לחידוש רשיונות שחל עליהם קנס (1 ל"י או 600 פ"ר). כל הרשימות האלה הן עם העת-

י"ג עיקרים לעובדי המדינה

ביתר יעילות ובטחון במקום גקי ומסודר. לא דאגת לשיפור יעילותך, את עולמך אבדת, הרגלי עבודה מסודרים ונכונים — פריים, שיטות והלכי מחשבת מסודרים.

(3) משמעת עצמית תעזור לך להמשיך ולהוסיף לעבוד גם בעת שמוחך או איבריך אינם נשמעים לך בגלל עייפותם, משמעת ובקורת עצמית תעזור לך לבדוק את שגיאותיך, השמטותיך ולהעריך נכונה את פרויקט כפיר, משמעת עצמית היא המעידה על כושר עבודתך והיא הדרך הנכונה להימנע אם הנך עושה את כל המוטל עליך.

(4) שיתוף פעולה עם זולתך — אל תשתדל למצוא טעויות של חברך, דע, בכל עבודת צוות, לא כושרך האישי הוא הקובע אלא בישרם של כל המשתתפים בו. אדם שאינו "מושך בעל" יחד עם חבריו לא בנקל ימצא לו את מקומו בחיים ויהא זה האדם המושלם והחכם ביותר, כי בעבודה דרוש שיתוף פעולה.

(5) טוב לב ורצון טוב — דרכך בעבודה עלולה להיות גם לא סונה בשושנים. קבל את הכל באהבה ובחבנה. חיוך קל ופנים מאירים מפינים כל מתחיות ומתורים סיבוכים. הם יעזרו לך לרכוש את חיבת רעיו ולחזק את הרצון הטוב כלפיה.

(6) התענינות כנה בעבודתך — אם הנך אוהב אותה, אם אינך אוהב אותה, הרי שאינך במקומך הנכון ומוטב לך שתעזבנה, התרכזו בעבודתך ואל תטה אונן

טבעי הדבר שכל אדם שואף להצליח במקצוע שבחר לעצמו, אך התצלחה אינה מאירה פניה "במקרה". כדי להשיג את התצלחה אליה הוא שואף, חייב אדם להכיר שיר את עצמו מכל הבחינות ולעמוד במבחן המציאות.

בראש ובראשונה חייב אדם להיות בעל אישיות העוזרת לאדם במידה ניכרת להצליח בעבודתו ובחיו הפרטיים. אנו חייבים לזכור כי אין רוכשים אישיות "על רגל אחת" ובשלב אחד, ועל כן חייב צעיר השואף להכנס למעגל החיים לעסוק בסיתות הסגולות הנדרשות זמן רב לפני מועד כניסתו לחיי העבודה, כדי שיהא מצויד אחר כך בכל התכונות הנדרשות בחיי החברה והמסחר.

מה הן, אם כן, התכונות והסגולות הנדרשות מהאדם הצעיר הרוצה להצליח בחיים? הגב' אסתר אברשט ברוק, נשיאת מח' המנגנון של חברת ברוק בניו יורק מציגת את העיקרים הבאים: —

(1) רצון לעזור — עשה יותר משנדרשת לעי שות, אם כן תעשה, תבוא במהרה על שכרך וכן תר כוש את חיבת חברך לעבודה והערכת הממונים עליך.

(2) סדר — סגל לעצמך את ההרגל לשמור על תיקון או כלי עבודתך האחרים לאחר שגמרת את עבודתך. עשה זאת לא רק מפני שהרגלות היא אחת הסיבות השכיחות לפיטורין אלא גם מפני שהנך מסוגל לעבוד

דאד נע ב"פרוידור" ירושלים

לדברי רכילות או לפטפוטנים שתתחרט עליהם בסופו של דבר.

(7) דייקנות — אל יהי חלקך בין המאחרים. אל תיעדר מעבודתך בלי סיבה מוצדקת. זכור כי חבריך בעבודה יעמיסו על עצמם את העבודה המוטלת עליך ואל תבוא בטענות על "קיסוח" אם כתוצאה יבואו הם על שכרם.

(8) נאמנות — התכונה לשמור על סודיות היא גורם חשוב בעבודה. אך נאמנות דורשת יותר מזה — היא דורשת יותר מוסרי ובטחון כי בכל המסיבות תעשה את המוטל עליך.

(9) אדיבות — ישנו פתגם האימר "אדיבות פירשה לעשות ולומר דברים נעימים ביותר בדרך הנעימה ביותר". השתמש נא במלים "בבקשה" ו"תודה רבה", נסה ותיווכח. אם הנך ממונה על חבר עובדים אל תצוה עליהם לעשות דברים, בקש מהם מהם אם ברצונם לעשות זאת. אל תאמר "משה! הבא לי את התיקים ההם ועשה זאת מיד". מעתה אמור "משה, התוכל להביא לי את התיקים ההם? הם דרושים לי כעת".

(10) תמידיות — ההצלחה אינה מאירה פנים בן לילה. ההצלחה היא סידרה של הישגים קטנים המצטברים בסופו של דבר לחשבון גדול ומכריעים את הכף לטובתך. היה מתמיד בעבודתך, למד וחודר היטב לכל ענין הנתון בידך כי שתרון בעית מסובכת אחת עוזרת לך להגיע לתוצאות משביעות רצון גם בבעיות אחרות.

(11) יציבות הרגשות — זכור, המשרד אינו מקום לנשים בכיינות או לגברים חמוסי-מוח. הוא אינו מקום לפורקן מצבירוח שהבאת מכתך או הצגתם. שמור תמיד על קור רוחך ועיי זה התגבר על כל התחתית שבדרכך.

(12) קבלת מרות ברוח נכונה — התגבר על יצרך ואל תתמכר להתפרצויות או לאותן הסתגרויות של כאב עצור שבהם "עיושים", כביכול, אנשים רגשניים את הממונים עליהם. תפקידו של הממונה עליך הוא לבקר ולתקן את עבודתך. האמן נא כי לא נעים לשום אדם להגיד לרעהו כי טעה הוא. הקל על הממונה עליך להגיד ריבך וללמדך את העבודה.

(13) תמצאות תירוצים מוכנים — הכל יודעים כי לכל דבר יש סיבה. הממונה עליך אינו מעונין לדעת מדוע טעית אלא רצונו שלא תטעה שוב. אל תאבד זמנו עיי הצטדקויות ובמקום זה עשה כל אשר לאל ידך לכל תסעה שוב.

אלה הן רבותי, עצותיו של מוטחה. אמת הדבר כי עצות אלה אינן חלות על עובדי מדינה במיוחד אלא יכולות הן להועיל במדה שווה גם לעובדים במשרדים פרטיים, בתעשייה, בחרושת ובמסחר.

אם נתייחס ברצינות הראויה לעצות אלה ונשתדל לנהיג לפיהן בסובחני שנרכוש את אחדות הציבור והערכתו לטובתנו אנו ולטובת המדינה שאותה אנו משרתים.

לפי "1970", שיצא באר"ב טיבד אליעזר קסחי

כרטיסי ברכה

אברהם שץ

לא מן ההנהלה ולא מן הציבור נשאלת השאלה למה? הנהלת הדואר קובעת כרגיל תקן של עובדים נוספים ושעות עבודה נוספות, לרגל החג; אחיו העורה אף פעם אינו מגיע ליותר מ-20. ויש לקחת בחשבון ששעות עבודה נוספות הן תופעה לא יעילה מסיבה פשוטה זו שהעובד 8 שעות עד גבול יכולתו אינו יכול לתת תרומה אחרת עבודתו המפרכת.

הציבור למרות שכל רחמיו נתונים בתקופה הנ"ל לדחורים המביאים להם "מטר ברכות" ריגו ורוסן על קבלת כרטיס ברכה אחרי חג הסוכות. ובצדק! והעד הנוגד, כרגיל, מלאים בקורת קטלנית. החל משנת 1948 אנו עומדים בנסיגות בשטח זה וסרם פתחנו את השאלה במלואה.

חפשותי תמיד מעל דפי הירחון "דואר" רשימה כתובה עיי אחר השליחים של הדואר בחוץ-לארץ, על הנעשה בשטח זה, למשל, בעיר ניו יורק רבתו לפני ראשית השנה הנוצרית שבה מרבית שמה בשליחת

ברצוני לעיור ויכוח מעל דפי עתוננו בשאלה נכבדה וכאובה כאחת וזאת היא שאלת העונה של כרטיסי הברכה לשנה החדשה.

מספר כרטיסי הברכה שהדואר טפל בהם אשתקד הגיע עד לשלושה מיליון; פרוש הדבר שהצפת דואר ישראל בכרטיסי ברכה התחילה כ-10 ימים לפני החג ונמשכה עד אחרי יום הכפורים; וכל זה נוסף לזרם המוגבר של מכתבים, לוחות, ולמשלוח אחרונים לחוץ לארץ.

עובדי דואר בתקופה הנ"ל מראים גבורות ממש בעבודתם ובעיקר הדחורים, סקדי המיון, ומוכרי הבולים. ואם נקח בחשבון כי כל עובד במפעל פרטי וגם הס' תדירות העובד עד קצה יכולתו ומזרים אלפי לירות לקופת מעבידו מקבל תמורת מאמצו הענקי מיוחדת לרגל החג, הרי אין לבוא בטענות לעובדינו אשר הודות לחוקי ה"תקשיר" אינם זכאים לכל הענקה. עובדינו אינם זוכים אמילו להערכה הראויה לשמה

כרטיסי ברכה או לפני ראש השנה בברוקלין שמספר תושבית כמעט שזה למספר תושבי ישראל. לצערי טרם נכתבה רשימה דומה.

לפי עניות דעתי לא נסדיר שאלה זו עד שלא נגדיל את מספר העובדים הנוספים לתקופה של שבועיים לפני החגים במאה אחוז. דהיינו על כל דור חוץ נוסף דור מיון: רצוי שדור ותק ישראל בבית הדואר ודור חוץ מהשכירים יחלק חבילות מוכנה במשך שמונה שעות.

בבית המיון יש לתת תוספת כח אדם לא לפי תוצאות ההרקה של תיבות מכתבים בחוץ ולא לפי תקן קבוע

מראש. (קצת סמכות, לאחרים לפחות לשבועיים למען היעילות ואין לחשוב שתבזבזו אפילו שעה אחת לריק).

לעמדת הקהל יש לתת תוספת כוח אדם לפי ממדי התור. יש לפתוח אשנב מיוחד לקוני הבולים בסימונות בכל הסניפים ובערי השדה היות וקוני בולים אלו מפרעים את העבודה הרגילה ומעכבים את התור.

אם נמלא את כל הדרישות ההברחיות שהזכרתי נוכל לבצע בלי הפרעות ובלו בקורת קטלנית את המשימה העונתית שאורחי ישראל מטיליים עלינו בערב חג ראש השנה.

בקשה...

אל: ה"בוס" החדש שלי.

מאת: זה אשר רק עתה התחיל לעבוד בדואר.

הנדון: עבודתנו המשותפת.

הסמך: רצוננו המשותף בקיום משרדנו.

משקבלתני לעבודה, הנני מתאמן באמוני הראשונים, העוירים לי להביא תועלת למחלקתך למעלה מערך המשרות אשר אני מקבל.

סקור נא בפני בקצרה ובפשטות את דרך הארגון של מחלקתך, והציגני נא בפני כל אותם האנשים הנזרים — הלא הם חברי לעבודה, והסבר לי ביסודיות את תפקידי הראשון, בוס, אנא — עשה כך שהתרשמותי הראשונה תהא טובה, היות גילוי לב, והשתדל שהתרשמות טובה ראשונה זו תהפך לדעה של קבוע שיצרתי בעצמי תוך המשך עבודתי אצלך.

ועתה — סדירני בעבודתי, הבן שזוהי עבודה חשובה ביותר עבורי, אולי התפקיד הרציני הראשון בחיי שעלי למלאו והוא נראה לי חשוב מהעולם ומלואו.

ברוך את עבודתי מדי פעם, כדי לענות על שאלות ההדיוס שלי כי דווקא בשלב זה אני נזכר, שכל למודי עד כה, לא בהם בלבד טמונה ההצלחה, ואני נראה בעיני עצמי כחסר ערך, ומאוד חוששני שאתה עלול לגלות את הרגשותי אלה, לכן שבחני נא, וחלק לי ממחמאותיך על ביצוע עצמי של איזה תפקיד — שבה זה חשוב לי ביותר בצעדי הראשונים תחת פיקיך.

ובינתיים, חברי הותיקים בעבודה מקנים לי את השעורים האינטנסיביים הראשונים על המחלקה על מבנה על ההיררכיה שבה, דרך פעולתה, על כתיבת המכתבים, על האנשים במחלקת אחרות שאתם אנו קשורים, ואני נכנס לאווירה המצויה במחלקתך, התועלת שאני מסיק משעורים אלה, תלויה במישרין בצורה היעילה ביותר, כי אלה המאומנים היטב, הגם הנכנס החשוב ביותר שברשותך, עמיד השדרה של ביצוע תפקידי, וערכם עולה על ערך יתר המבנים שבפיקיך, השקע בי את המכסימום, ואני

נצדי אחזיר לך את מיטב יכולתי הנובעת מהשקעתי זו, ובעיקר זכור, כי הדרך הטובה ביותר ללמוד, היא ע"י המעשה והקניית הנסיון. זכור לך בודאי שמר יענקלביץ טען שבידו 70 שנות נסיון אחרי עבודה של 35 שנה בלבד, מהסבירו כי עבד למעשה כפלים מכל אדם אחר. למד מרסו זה, והעסיקני הרבה ככל האפשר, קח בחשבון גם כן שהעובד קשה — לא נותר זמן בירו להיות בלתי מאושר, והמתחיל בעבודתו משתוקק להביא תועלת גדולה ביותר לפני שאתה מקוה לכך ממני.

אחרי אמוני ותיכרתי עם המחלקה, אני מתחיל להודות בעצמי עם מחלקתך ואני מעוניין אישית בפעילותיה, ועתה — תפקיד בידו תפקיד אחראי יותר, ואולי אף לפני שאני ראוי לכך. הכרתי לקבל אחריות, והשאר זאת בידו אם לשבת ואם לחסד, והיה אם אצליח וידעת כי חונכת לך עובד מוכשר, והנני יכול לברך את עצמך על ביצוע התפקיד הקשה ביותר — הדרכת "ירוקים".

בוס, יש הבדל גדול יותר בין עובדים מאשר ההבדל בין טביעות אצבעותיהם. בידוע לך, הרי גם נוכחתי אינן זהות, אלא רק דומות, לא כל שכן תסכים, שאנשים הגם ללא שעור יותר מסובכים ושונים זה מזה, התיחס אלינו כאל אנדיבירואלים, התיידד עמנו כעם פרטים, וקנה לך גישה אישית לבעיותינו האישיות, לכל אחד בנפרד. תפקיד גדול עמד בפניך, "אין לי פנאי לכל זה", זו תהא בודאי תגובתך למקרא דברים אלה, אך מוטב שתמצא את הפנאי, ואחרי שתחשוב על כך, תמצא לנכון להעביר את זמנך עם אנשיך ובשבילם, כבדם, הלחם למענם, ועשה הכל שביכולתך להעשירם בנסיון ובדרגת משכורתם, למדנו את כל אשר אתה יודע, והבה ונלמד עוד יותר, תוך שתוף פעולה ואם אמנם תשמע לעצתי זו, יהא רק דבר אחד שבו לא אתנסה, והוא — לחפש עבודה חדשה, והנני בכל לבי

העובד המתחיל במחלקתך

בטקסוז מאתר כי *Teleph. Eng. Management*, יוני 1953 עיבד י. טווארקי

זוטות

שידור—מצרים: תחנת השידור הראשונה במצרים העובדת בגלים קצרים נפתחה לפני זמן מה. המשדר הוא בעל שני אסיקים של 140 ק" (Twin Channel 140KW) המשתמש במשושה כליבוניות.

ודיו בכל רכבות ארצות הברית: משרד התחבורה של ארצות הברית עומד להוציא תקנה שלפיה יצטרך כל קטר להיות מצויד במכשירים אלחוטיים דו-כיווניים לשם בטיחות יתר בשרות הרכבות. לעת עתה נתקלת תקנה זו בהתנגדותם הנמרצת של חברות הרכבת, בגלל ההוצאות הכרוכות בהתקנת המכשירים בבת אחת. מורנדו, ביום 11.5.53 השתוללה סופת טורנדו בעיר ואקו, שבטקסס, אשר תוך רגעים ספורים גרמה ל-114 הרוגים, מאות פצועים, להריסת מאות בנינים וכל הרשת הטלפוןית העילית. נוסף לזה התפשטו שמועות על התקרבות סופת טורנדו אחרת בסביבה. כדי להתגבר על הבהלה הכרה היה לשקם את קשר הבוק מיד. שעה אחרי האסון הוקמו מעגלי מורס אשר החלו בעבודה כשהעומס עליהם

טרם לבזק: האיגוד הבינלאומי לבזק מארגן כעת מוסד חליפין של סרטי הדרכה למקצועות הבזק. לפי התכנית ישאילו האדמיניסטרציות בעלות הרכולת סרטים כאלה לארצות הוקיות לכך ואין באפשרותם לעשותם בעצמם. האיגוד הבינלאומי לבזק ישמש בתפקיד של מתווך בין האדמיניסטרציות.

מעניין לציון כי האיגוד העולמי של הוראר ניגש אף הוא לארגון מוסד דומה.

טלפרינטר ערבי: זה לא כבר הכניסו לשימוש, לאחר נסיונות של שנים רבות, טלפרינטר באותיות ערביות, בין קהיר ואלכסנדריה שבמצרים. יש לציון שטלפרינטרים עבריים פועלים משנת 1946 לאחר שהם הותאמו לשפה העברית ע"י אנשי הוראר. בעזרתו של הטלפרינטר הערבי היה המספר הרב של אותיות וצורפי אותיות של שפה זו בו בזמן שטלפרינטר העברי נזקקו ל-24 אותיות בלבד.

דואר פתח תקות

קשר תקון ביותר בין הארגון והנוקשים לו.

אינדונזיה: בבירת אינדונזיה, דאקארטה, עלה, תוך 10 שנים, מספר האוכלוסין פי 5 ומספר מבקשי טלפון פי 10, אך מחמת זכות קדימה של מקומיות מונחים יותר אין שלטונות רפובליקה זו יכולים לשפר את מצב בירחם בשטח זה, כי המדובר הוא לא בהרחבה אלא בהקמה של רשת.

"אקדח" להכנת לולאה במקום הלחמה: בתעשיית הבוק מלחמים כ-20 מיליארד נקודות בשנה. החשת פעולה זו היתה מבחאה חיסכון ניכר בייצור ואין תימה שרבות ההמצאות הבאות ליעל נקודה זו של תעשיית הבוק.

בימים אלה הודיעו על מכשיר חדש שפתח על ידי מהנדסי כמה חברות בוק ואשר צורתו כעין אקדח בעל קנה דק ומסתובב. במקום להלחים מלפף האקדח את התיל מסביב לתג בצורה לולאית אשר מבטיח חיבור מכני הדוק בין שתי המתכות.

גדול פי 15 מהרגיל. דיול מטלטל שהובהל מעיר המחוז, החל, תוך שעותיים, לספק חשמל, דבר שאיפשר הפעלת מעגלי טלפרינטר. תקופת הדחק נמשכה כארבעה ימים ולשבת העובדים יש לציין כי אמנם מספרם הושלש אבל הם הספיקו להעביר מספר ידיעות גדול פי 15 מן המספר הרגיל.

ארגון הבריאות העולמי: במלחמתו נגד מגפות נעזר הארגון הנ"ל ברשת כלל-עולמית של תחנות שידור שבעזרתה מועברות ידיעות על סכנת מגפות במקומות שונים בעולם. מתחנות אלה, השייכות לאותן הארצות שעל אדמתן הן נמצאות, נשלחים בולטינים אפידמיאולוגיים (Epidemiology) המכילים ידיעות על מקרי מחלות מידבקיות והתפשטותן, דבר שהיא חשוב במיוחד לתנועה הבינלאומית של אנויות, איורונים ואף רכבות.

שרות זה הוקם בשנת 1925, אך בפרסום האחרון של רשימת תחנות מיוחדות של האיגוד הבינלאומי לבוק נפתח מדור מיוחד לשידורי הבולטיין הנ"ל, כדי לאפשר

לשנה הבאה בירושלים

תערוכת הבולים הארצית הבאה תיערך בפסח תשי"ד בירושלים. דואר ישראל עומד להוציא שני בולי זכרון לכבוד תערוכת זו, כפי שהתג בתערוכת הבולים הארצית "הבא" בחיפה אשתקד.

יום הבול בישראל

הועד הפועל של "התאחדות אגודות הבולאים בישראל" החליט להנהיג השנה, בפעם הראשונה בישראל, את מסורת "יום הבול", אותו חוגגים מדי שנה כמעט בכל ארצות העולם; לפי ההצעה יערך "יום הבול" הארצי הראשון בישראל — בחניכה.

סימני מים בבולי ישראל

בבול הרמב"ם ובסדרת בולי המועדים תשרי"ד ימצאו האספנים חידוש, והוא: סימנים בצורת הכתובת: "ישראל חידוש זה יוסיף ענין לענות בו לשוגים ("שוגי" "הובי") ולהובים את בולי ישראל.

נוסף להתקדמות ברמת בולי ישראל בשטח זה, הרי גם בהדפסתם חלה התקדמות רכה. הבולים מודפסים בשיטת דפוס שקע (פליטגרבורה).

הצלחה לציירי ישראל

בתחרות עולמית לציור בולים שהוכרזה ע"י

א"ם עבור דואר הא"ם זכו בפרס ראשון בסך אלף דולאר מר וינד מתל אביב (צייר את בולי ישראל: בול הרמב"ם, בול יום העצמאות תשי"ג ועוד).

בפרס שני בסך 750 דולאר זכה הצייר מר עירי ש, שטרם צייר בולי ישראל אך נקוה לראותם בעתיד!

כן זכה בפרס הזקנה מיוזעני, ציירם של רוב בולי ישראל המקוריים מר א. וואליש מתל אביב ותרשימו נקנה ע"י שירות הדואר של הא"ם לשם ביצוע.

בתחרות עולמית זו השתתפו מאה ציירים מ-41 ארצות שהגישו 195 הצעות.

מדינת ישראל היתה המדינה היחידה שזכתה בפרסים בכל שלושת הסוגים.

הצלחה נוספת

להצלחה נוספת זכה האמן א. וואליש באנגליה. בתחרות השנתית המסורתית הנערכת ע"י "העתון" "סטמפ קולקטינג" צוין הבול של דואר ישראל בן לירה אחת שצויר ע"י מר וואליש והוא מציג מגורה מימי הבית השני וסמלי השבטים. נאחד מעשרת הבולים היפים ביותר של שנת 1952.

מספרות הבולאים — הביא לבית הדפוס

יצחק כהן

לקט ידיעות

על המתרחש בדואר ישראל

וירושלים.

לרגל חגיגות היובל של הסתדרות המורים נפתח

ביום 16.8.53 סניף דואר מיוחד בזכרון יעקב, כל דברי הדואר שנמסרו בסניף הנ"ל הוחתמו בחותמת דואר מיוחדת.

סוכנות הדואר בנחלת יהודה נפתחה מחדש לשרות הקהל ביום 16.8.53.

ביום 17.8.53 הותקן קו בינעירוני תל-אביב — צפת.

בתאריכים 19-20.8.53 נערכה מבירה פומבית של חברי לוח וצדירות שנצטברו בלשכת ת.ד.ג. ולא נדרשו ע"י המועצות. החפצים שנמכרו כללו דברי הלבשה, ספרים, חוברות וחפצים שונים.

ביום 1.9.53 הוחלף הציוד (מגנטו) במרכז הטלפונים במגדל אשקלון לציוד מסוג סוללה מרכזית, מורכב מרכות מקומית אחת ל-100 מנויים ורכות בינעירונית אחת.

ביום 15.7.53 הותקן טלפרינטר עבור המשטרה בין חיפה וטבריה.

ביום 17.7.53 הותקן קו בינעירוני בין ירושלים וטבריה.

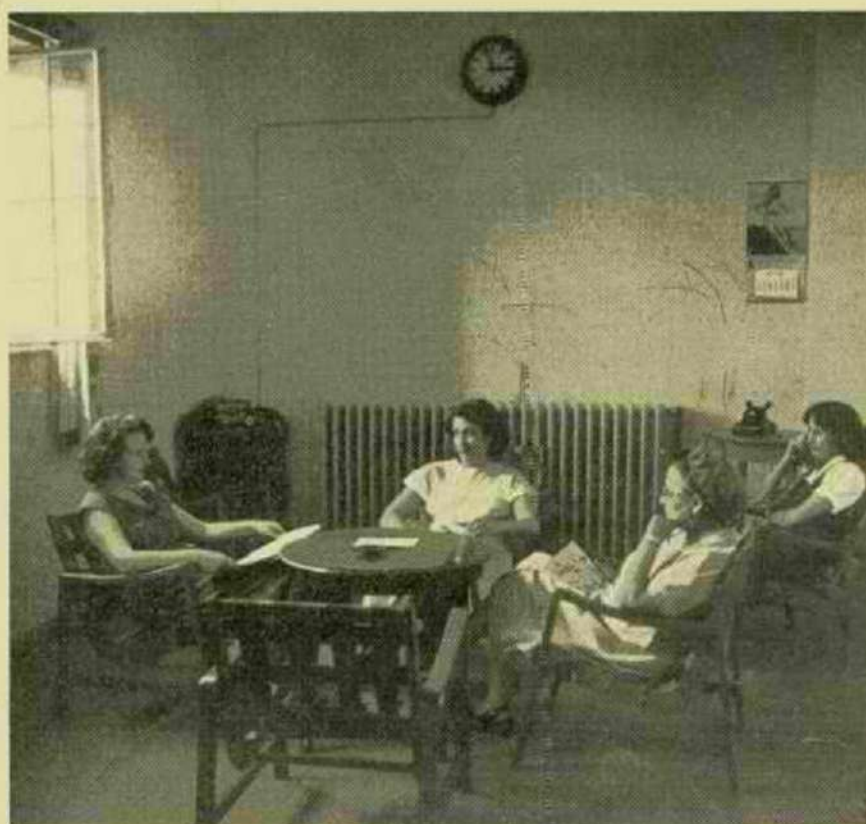
ביום 27.7.53 הותקן מעגל שלישי למס. 15 "מה השעה", במרכז הבינעירוני בירושלים.

ביום 31.7.53 הורחב הקיבול במרכז הטלפונים בפתח תקוה ב-16 מספרים נוספים למנויים, והגיע לסך הכל של 820 למנויים.

לרגל עריכת הקונגרס הבינלאומי השביעי לתולדות המדע נפתח ביום 3.8.53 סניף דואר מיוחד במלון המלך דוד בירושלים, החומר שנמסר למשלוח בסניף זה הוחתם בחותמת מיוחדת.

ביום 6.8.53 נפתחה סוכנות דואר סוג ב' בעין כרם.

ביום 13.8.53 הותקנו 4 קו רדיו-טלפון בין חיפה

חוד המנוחה במרכז הטלפונים בירושלים

דפים מוגשים ע"י

ש. אלאי

הקומדיה האנושית *

— פרקים —

(המשך)

יא.

יב.

יג.

יד.

ויליס — אחי הקטן של הומר — נתקרב למר גרוגאן, שבה היה אוני — ילד מוכר עתונים חברו של הומר — מאוין ומקשיב לטריטורה של חיבת הטלגרף. — וזה למה ז', שאל אוני את מר ספאנגלר בהורותו באצבע על התיבה. — מר גרוגאן שילח טלגרמה, אמר לו ספאנגלר. — לאן הוא שילח אותה ז', שאל אוני. — לניו־יורק, השיב ספאנגלר. — מהלך רב כזה — "משה עד ניו־יורק ז' תמה אוני, ואין היא הולכת ז' — היא הולכת דרך החוט. — "החוט ששל עמודי־הטלגרף ז' שאל אוני. — עמך — די טלגרף משה ועד ניו־יורק ז' כל הדרך מאיתאקה ועד לניו־יורק ז' — כן הוא. אמר ספאנגלר. — ומי שילח אותה ז', אמר אוני. — כל מיני אנשים — השיב ספאנגלר. — מוכר העתונים הירחר רגע ואחר אמר : — מימי

* הקומדיה האנושית מאת ויליאם סרוואן, תרגם יצחק עברי, ההימנונות תורגמו בידי ג. אלטרמן, ספרות "שח" רות", הוצאת עם עובד, תל־אביב תש"ו.

עוד לא קיבלתי טלגרמה. ואין אפשר לקבלה ז' — אני לא קיבלתי טלגרמה מימי, חזר אוני ואמר, ומי זה ישלח ז' — איזה ידיד, או מישהו, השיב ספאנגלר. — אוני אמר : — כל מי שאני מכיר הוא פה, באיתאקה. — אור ירוק נדלק במכונה. — ואור ירוק זה — למה ז' שאל אוני. — זהו האות הניתן לנו, כי הקו פנוי, הסביר ספאנגלר.

— איזה קו ז' שאל אוני. — הקו לסאן־פראנציסקו. — הו, נענה אוני, ובן כמה צריך נער להיות כדי להתקבל כדור ז' — בן שש־עשרה, השיב ספאנגלר. — ואני בן תשע, אמר אוני, ולמה זה צריכים לחכות זמן רב כל־כך ז' והלא בן שבע־עשרה כבר יכול להתגייס לצי.

— כך נאמר בהקנות, הסביר ספאנגלר. — וכל אלה התקנות לכל הזמנים — למה ז', שאל אוני.

ספאנגלר התחיל מסדיר בתוך התאים הסמוכים צרור של טלגרמות יוצאות למשמרת. — אביבן, אמר, תקנה זו באה לשמור על הילדים מעב־דה.

— למה ז' שאל אוני. — שלא יתעייפו הרבה, אמר ספאנגלר, ושיוכלו לעסוק במשחקים. התקנה היא להגנת הילדים.

— הגנה זו — מפני מה ז', שאל אוני. — הגנה מפני עבודה קשה, כפי שאני משער. הגנה מפני בוסים המעבידים את הילדים עבודה רבה מדי תמורת הכסף הניתן להם.

— ומה אם הילד אינו רוצה להיות מוגן ז', שאל אוני. — ומה, אם הוא רוצה לעבוד ז' — הם מגינים עליו מכל מקום, השיב ספאנגלר.

— ובן כמה עלי להיות, שלא יראוני כילד ז', שאל אוני. בן כמה עלי להיות שאוכל להגן על עצמי ולעשות כל עבודה שאני רוצה ז' — עליך להיות בן שש־עשרה, אם רצונך להיות דובר, השיב לו ספאנגלר.

— הומר עובד, לא כן ז' טען אוני, ומאימתי נעשה הומר בן שש־עשרה ז' — הומר, השיב לו ספאנגלר, הוא יוצא מהכלל, אין הוא אלא בן ארבע־עשרה, אך הוא חזק בנופו ונער אינטליגנטי.

— ומה כונתו, אינטליגנטי ז', שאל אוני. — האם כל מי שרוצה להיות שליח צריך להיות אינטליגנטי ז' — לאו דוקא, השיב ספאנגלר, אך יש משום תועלת בדבר, טוב לאדם שיהיה אינטליגנטי, ועסוק במה שיעסוק.

* מעבידים מנצלים.

— ואיך אפשר להכיר, אם אדם הוא אינטליגנטי, או לא ?

ספאנגלר הסתכל במוכר העיתונים וחייך. — מתוך שיחה אחרת בשבוע רגעים אחדים.

— למה אתה מבטל לשם את הנדירות האלה ?
— אלה הן סלגרמות ששלחו אתמול, אמר ספאנגלר. אנו מסדירים אותן כאן בסדרן, לפי הערים שאלהן נשלחו, לצורך הרישום וניהול הפנקסים שלנו. הנה, סלגרמה זו, למשל, נועדה לסאן־פראנציסקו, הרינו שם איתה, איפוא, בתא זה. כל הסלגרמות שבו נועדות לסאן־פראנציסקו.

— אני יכול לעשות זאת, אמר אוני. גם לרכוב על אופנים אני יכול אלא שאין לי אופנים. ואם אשיג אופנים, מר ספאנגלר, האוכל גם אני להיות דורך ? התתן לי עבודה ?

ספאנגלר הפסיק מלאכתו ונתן עינו בנער.
— כן, אוני, אמר, נתון אתה. אך לא כל־כך מהר. אין גיל תשע מספיק. שלוש־עשרה, או ארבע־עשרה — הן, — ואולי שתי־עשרה ? שאל אוני.

— אולי, אמר ספאנגלר, ולמה אתה רוצה להיות דורך ? אוני השיב :

— כדי ללמוד דברים, לקרוא סלגרמות. להבין כמה דברים. הוא נשתתק לרגע והוסיף : — שלוש שנים תמימות עלי להתחיל עד שימלא לי שתי־עשרה.

— שלוש שנים תעבורנה כהרף־עין, אמר לו ספאנגלר. — אין זה נראה לי כך, אמר אוני. זה לי זמן רב שאני מחכה כך.

— בעצמך תיכזה, אמר לו ספאנגלר, ימלאו לך שתי־עשרה לפני שתרגיש בכך, מה שם משפתך ?

— גוטליב, אמר אוני, אוגוסט גוטליב.
מנהל משרד הטלגרף ונער העיתונים הסתכלו זה בזה, במבוכ ראש מרובה וברצינות מרובה. אוגוסט גוטליב, אמר ספאנגלר, אני מבטיח לך על דברתי, כי יבוא הזמן. ספאנגלר חזר לדבר, כי מבטו נפל על צעירה אחת, דיאנה סטיר שמה, שנכנסה במרצתה למשרד הטלגרף. לפני פתח המשרד עמדה המכוננית, שהביאה אותה למקום זה. נהג לבוש מדיים ישב ליד ההגה. בקול מיוחד במינו, מלאכותי במקצת אך מלבב, קראה אל ספאנגלר : — הו, הנה אתה, יקירי ! — היא הסתערה עליו בחמתי חיבה מתוקה, שילבה זרועותיה סביב צווארו ונשקה לו.

— המתני נא רגע, אמר ספאנגלר. הוא עצר בה. העמיד על השולחן את הסל המרושת שהחזיק בידו ופנה אליה. הצעירה הסתערה עליו שנית, אך הוא ריחק אותה שוב. — המתני נא רגע, אמר, זהו אוגוסט גוטליב !

— מה שלומך, נערי הקטן ? שאלה האשה הצעירה. אוגוסט, אמר ספאנגלר, זוהי העלמה סטיר.

— הלו, אמר אוני, וכיון שלא ידע מה להוסיף ולומר אחרת, אמר :

— עתה, גברתי ?

— מה ? כן, כמובן, אמרה דיאנה, כמה זה ?
— חמישה סנטיים — אמר אוני, הוצאה מקומית.

הוצאות תחזירות המיורק, שער הבורסה והוצאות אחרונות מהמלחמה.

— כך ? — אמרה דיאנה, הרי לך חמישה סנטיים, תודה רבה לך.

אוגי נטל את המטבע ונתן לעלמה סטיר עתה, שקיבל אותו תחילה בצורה מאד מעשית, כשהוא פורש את הגליון על ברכו, מקפל אותו בשנים וחוזר ופורש את המחצית על ברכו ומקפלה בשנית, עד שהוא תופס לבסוף, נוסח אחרון, ומושיטו לה, בתנועת יד זריזה, כעושה נפלאות העושה באחד מלהטיו החשובים. — תר דתי לך, גברתי, הוא אומר. בכל יום רביעי בשבוע אני מוכר את "Saturday Evening Post" ואת Liberty ובכל יום ששי את Collier's. אני עובד בכל העיר.

— אני מקווה, שאתה מרוויח הון רב, נערי הקטן. — הממוצע שלי כארבעים סנט ליום, מעתונים וכתיב עת מצוירים ביחד, וכשפותחים את היריד המחזוי אני מוכר בקב־קי לימונאד.

— אכן אתה עוסק גורא כל היום, לא כן ? אמרה דיאנה בקולה המופלא והעלוי.

— כן, אמר אוני, ואני לומד כמה דברים, ואני יודע לעמוד כראוי על טיבם של הבריות.

גיבור היה, שאוגי כבר עמד על טיבה של העלמה סטיר וכי הוא מרוצה מההוצאות.

— כן, אתה יודע זאת, אמרה, בטוחה אני כך שאתה יודע. היא פנתה אל ספאנגלר. — חיבתי שתתלפן לי, יקירי. רי, הן אמרת, כי תתלפן בחמש, האין זאת ?

— כן, אמר ספאנגלר, שכחתי. שוחחתי פה עם אוני. הוא רוצה להיות דורך, ואני אמרתי לו לפני רגע, כי בביא הזמן יקבל משרה.

— תודה לך, מר ספאנגלר, אמר אוני ופנה ללכת. עוד נשוב נראה, אמר, שלום לך, גברתי, הוא פנה אל הנער הקטן ואמר : — שלום לך, ויליסס.

— ויליסס ! קראה דיאנה לספאנגלר, אלי שבשמים, איזה שם מרענן ! ויליסס ! ויליסס ! באיתאקה ! יקירי, אין לי אלא רגע קט. תבוא אלינו לארוחת הערב, לא כן ? אנא, אתה מוכרח לבוא.

ספאנגלר פתח את פיו לאמור משהו, אך הצעירה שיסעה אותו ואמרה : — לא, לא. הבטחת ! כן, הבטחת ! אבא ואמא — נפשם יוצאת להכיר ! בשבוע בדיוק !

— המתני רגע, אמר ספאנגלר, המתני רגע.

— אנא, יקירי, אמרה דיאנה, הן לא תאמר להכזיב אותי שוב, לא כן ?

— איתך, דיאנה לא יאכזב שום דבר בעולם, ובכן, הירגעי נא. בשבוע בדיוק ? מה כונתך — בדיוק ? ומפני מה את רוצה שאבוא לארוחת ?

— מפני שאני אוהבת אותך, יקירי, אמרה האשה הצעירה באור־רוח רב, כאילו היה ספאנגלר ילד, אני אוהבת אותך, אוהבת אותך, אוהבת אותך, השומע אתה ? אמרה, כשהיא צוחקת בעליצות.

— את לאט לך, אמר מנהל משרד הטלגרף, כל פעם, שאת פותחת דריבורים מעין אלה הרי אני...
 — אבל מה אעשה ואני אוהבת אותך, יקירי.
 ספאנגלר נאנח, שתי פעמים בכל ימי חייו הוזמנת לארוחת-ערב בבית פרטי, ובשני המקרים השתעממתי הרבה.
 — אבא ואמא ימצאו חן בעיניך, אמרה דיאנה, אין אני לובשים בגדים מיוחדים, פשוט תלבושת ערב, וזה הכל.
 — תלבושת ערב? למה את מתכוננת? בגדים אלה, אני לובשם גם בשעות היום וגם בשעות הערב.
 — בשעה שבע, אמרה דיאנה, היא הבחינה בביצה השלוקה שעל שולחנו של ספאנגלר, הו, יקירי, אמרה, איזו "אבראקא" מחוכמת! אך זו מה?
 — זוהי ביצה, אמר ספאנגלר, ביצה אמיתית, שמורה עמי לשם מזל.
 — כמה נחמד! אמרה דיאנה, ובכן, יקירי, עלי לרוץ, היא נתקרבה אליו לשם נשיקת פרידה, אך הוא ריחק אותה בעדינות והיא יצאה מן המשרד.
 מר גרוגאן סיים כתיבת טלגרמה במכונית, ספאנגלר הוליך את יוליסס אל הזקן. — וילי, אמר לו, אני אסור אל "קירבט", ללנוס משהו. זהו יוליסס מקולרי, אחיו הקטן של הומר, היום נתרשש לו, לנער, מאורע מיוחד במינו. הוא נלכד באיזו מלכודת, יוליסס — זהו מר וילי גרוגאן.
 — הו, אמר מר גרוגאן, הלא אני ידידים ותיקים. הוא היה מסתכל בי בשעה שעסקתי בעבודתי.
 יוליסס ניצנץ בראשו.
 — לגימה אחת, אמר ספאנגלר, ומיד אני חוזר לכאן. ספאנגלר פנה ללכת, אך תיבת הטלפונים שהתחילה עובדת עצרה אותו, נשמע קול צלצול והמכונית תיקחקה וטבעה סימנים על גבי הסרט, הוא ניגש למכשור שעל דוכן המשלוח ועיין בסימנים שעל הסרט.
 — זוהי קריאה מיידית-איתאקה, אמר לגרוגאן, רחוק מכאן, מחוץ לעיר, אם הומר ינסה, תעבב אותי במשרד עד שנקבל את ההודעה הטלפונית הקבוצה מאת Sunripe Raisin, הוא כבר ניצח שם את חברת הטלגרף "וסטרן יוניון" זה פעמים. אם יצליח בכך גם היום, יהיה לנו אחרי ככלות הכל, חודש של עסקים נאים. כמה קיבלנו אתמול?
 — ששים ושבע, השיב גרוגאן.
 — ששים ושבע טלגרמות מבין ששים ושמונה, אמר ספאנגלר. הנער המגיע ראשון מקבל את כל הטלגרמות, חוץ מאחת. והנער השני — מקבל אחת בלבד, טוב, איפוא, אלך ללנוס לגימה.
 אולם בינתיים התחילה המכונית מעבירה קריאה אחרת.
 נקודה, נקודה, קה, נקודה, נקודה ונקודה.
 מיון ששמו המנהל שחי נקישות ראשונות מיד ידע שהקריאה היא מאת Sunripe Raisin והואיל והומר לא היה במשרד ולא היה יכול לקבל את ההזמנה, קרא

המנהל אל גרוגאן: — אני אקבל את ההזמנה, אני אנצו לשם ראשון בעצמי.
 שעה שהמכונית חזרה על הקריאה בשלישית, כבר עבר ספאנגלר על גוש הבגדים הסמוך, כשהוא רץ בין הבריות כשחקן כדורגל בשדה פתוח...
 כשעלה במדרגות הבנין של חברת Sunripe Raisin לג ועולה בשלוש-שלוש מדרגות כאחת, ירד אך זה השליח של "וסטרן יוניון" מעל אופניו ליד שער הבנין, כי איחר לצאת לדרך משום שפקיד "וסטרן" לא ידע בעל פה את סימני הקריאה של כל חברה וחברה בדרך שהיו ידועים וזכורים לספאנגלר. ובשעה שספאנגלר נכנס למש"ר החברה, עדיין הית שליח "וסטרן יוניון" עומד למטה וממתין למעליית שתרד.
 ספאנגלר הכריז על בואו באוזני האשה הזקנה, שישבה לפני המכתבה במשרד Sunripe Raisin כאילו הוסיף להיות דורר שליח עד היום הזה. טלגרף הדואר, הכריז ואמר.
 — טום! — קראה האשה הזקנה, מתוך קורת רוח והפתעה.
 — הן לא תאמר לי, שאתה מוסיף להיות דורר גם עכשיו.
 — דורר ליום — דורר כל ימיו, השיב לה ספאנגלר, ללא מבוכה כלשהי, על אף חוסר המשמעות של הערתו. הוא חיך אל הזקנה ואמר: — ואולם יותר מכל באתי הנה כדי לראות אותך, מרת ברוקינגטון.
 השליח של "וסטרן יוניון" נכנס למשרד. הוא הכריז: "וסטרן יוניון".
 — הרי לך, הארי, אמרה מרת ברוקינגטון, שוב נוצחת. והיא מסרה לשליח טלגרמה יחידה, ולואי שתצליח יותר בפעם הבאה, אמרה.
 הנער "וסטרן יוניון", שהיה תועה ונבוכ קמעה משום שנוצח שוב, והפעם לא על ידי שליח כמותו, אלא על ידי מנהל משרד הטלגרף, לקח את הטלגרמה האחת ואמר: — תודתי נתונה לך מכל מקום, מרת ברוקינגטון, והוא יצא מן המשרד.
 הזקנה מסרה לידי ספאנגלר צרור של טלגרמות: — הרי הן לפניך, טום, אמרה, מאה ועשרים ותשע אגרות לילה לכל חלקי הארץ, וכולן משולמות.
 — מאה עשרים ותשע? אמר ספאנגלר, סוף כל סוף יהיה לי, איפוא, חודש של ברכה, בעסקים. הוא התכופף אל מעבר למחיצה ונשק לזקנה.
 — הו, טום! אמרה מרת ברוקינגטון.
 — לא, אמר ספאנגלר, אל נא תתערערי עלי, בקשתי לנשקך כל הימים, מיום שנכנסתי לראשונה למשרד זה וראיתך, הוזכרת את? לפני עשרים שנה ואת יפית יותר משנה לשנה.
 — אבל, טום, אמרה הזקנה, כלום יש בדעתך להלעיג על אשה זקנה?
 — זקנה? אמר ספאנגלר, לא את?
 — אתה נחמד, טום, אמרה מרת ברוקינגטון, וכן הם

הצעיר כשהוא מסתכל בו בהערצה דוממת. הדור פנה אל מנהלו.

— האם אדוני הוא שקיבל את Sunripe Raisin מר ספאנגלר ? — שאל.

— כן, אני קיבלתי. מאה ועשרים וחשע סלגרמות. הוא הראה לדור את צרור הסלגרמות.

— מאה עשרים וחשע ! — קרא הומר. — וכיצד הגיע מר לשם ראשון ? —

— רצתי, השיב ספאנגלר.

— אדוני ניצח את "וסטרן יוניון" אצל Sunripe Raisin בריצה ? שאל הומר.

— ודאי, אמר ספאנגלר. היתה זו ריצה של מהיבך. המשך יבוא

כל שליחים. אבל היכן הוא השליח החדש ?

— הומר ? שאל ספאנגלר. האם להומר מקילוי את מתכונת ? תראי אותו יום יום, אף הוא יהיה הראשון. היום אחריהם נגמר לנו איחור קל, בשל תאינה שאירע לאחיו הקטן, ויליסס שמו. הוא נלכד בטיון מלכודת אצל קוינגסטון. הומר היה צריך לגשת לשם ולחלצו מתור. כה, ואולם מכאן ולהבא תראי אותו, הוא נעצר וחיך אל הזקנה. לילה טוב, אמילי, אמר.

— כמה נאה מצדך, שאתה זוכר את שמי, אמרה הזקנה. תומאס ספאנגלר, מנהל משרד הטלגרף של איתאקה, קליפורניה, נכנס למשרדו. ליד דוכן המשלוח ראה את האחים מקילוי, הומר ויליסס ; הוא ראה את הדור כשהוא מקבל סלגרמות ונותן במעטפות, ואת אחיו

- מסתבר שהתרנגולת טעתה והטילה אותה בשק היוצא לי.
3. הרישום בטופס ד, ט, 1123 חוקן.
4. התרנגולת קבלה התראה דיסציפלינרית, וההצחק הכונס לחיקה האיש.

מיצי התל-אביבי

מעשה במברק בהול

בליל חורף נתעוררתי משנתי לקול נקישות בדלת הדירה הסמוכה. יצאתי לפתח דירתי וראיתי שליח מיוחד מן הדואר כשמברק בהול בידו. "אם רצונך להעיר את השכן", אמרתי לו, "מוטב תלך ותדפוק בחלון האחורי. חדר המיטות שלו נמצא שם. מכאן אין הוא שומע". וכדי לעזור לדור המסכן, הרטוב מגשם עד לשד עצמותיו,

מעשה בביצה

- א. אל : מנהל הדואר בכ.
- מאת : מנהל הדואר בי.
- הנדון : ביצה שנתבקעה בשק הדואר מס. 1123, שהגיע אלינו ב־25 לחודש זה, ויצא מבית הדואר, נמצאה ביצה התרנגולת במשקל משוער של 30 גרם, שבורה, שגרמה לליכילוכם של 5 סכתיים. נא להסביר.

- ב. אל : מנהל הדואר בי.
- מאת : מנהל הדואר בכ.

הנדון : מכתבך המצורף.

אני מצטער על המקרה הנדון.

2. בכל הענין אשמה התרנגולת. סקידו הדואר בעירנו מפתחים, אחרי שעות העבודה, משק עזר בהצר בית הדואר. אחת התרנגולות נוהגת להטיל כל ערב ביצה (במשקל המתאים לערך הנקוב במכתבך) בשק הדואר היוצא לב. למחרת בבוקר, מוציא הסקיד את הביצה, ושולח את השק לתעודתו. ב־25 לחודש זה לא נמצאה ביצה בשק הרגיל. (העדרה נרשם בטופס ד, ט, 1123).

מחקר בעניני דואר

מניין שטלוויזיה היתה קיימת עוד בימי יחזקאל?
ככתוב: "ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחודש
ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה..."
(יחזקאל א' א').

"וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש
מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה בעין החשמל מתוך
האש. (יחזקאל, א' ד') והמשך כל פרק א' ביחזקאל.
2. (פרקים: ח' ט' י' י"א ל"ז מ' מ"ב מ"ג מ"ד
מ"ז ביחזקאל).

3. (ירמיהו, א' י"א, א' י"א, וכ"ד א"ב).
מניין שעוד בימי ירמיהו היו היחסים בין עובד למשנהו
לא כל כך מצוינים? קרא פרק ט'. מ. ח.
...

פקיד באחד מסיניפי הדואר קבל מברק לשלחו לפי
הכתובת: מתחתנים באר טוביה.

ניגשתי בעצמי והלמתי באגרופי על התריסים של חדר
המיטות השייך לשכני, לבסוף נעזר השכן ויצא לראות
מה אירע. קשה לתאר את מבוכתי שעה שהדור הגיש לי
את המברק — וזה היה מיועד לי...
* * *

פקיד הדואר: "גברת, המכתב יותר מדי כבד, את
צריכה להוסיף עוד בול אחד."
הגברת: "אבל אז הוא יהיה עוד יותר כבד!"
* * *

...מברק באנגלית שהודיע על שובו של חבר הנהלת
הסוכנות הרב זאב גולד משהייצגה לישראל הועבר על
ידי פקיד הדואר לתשומת לב המשטרה הכלכלית בחשדו
שהגולד — שעל כונו בישר המברק אינו אלא משלוח של
זהב...
ש. ח. ט.

מפה ושם...

— ליקוטים —
ש. מ. ואל

חקים הספורטיביים האסיאתיים: ב'1952 — סדרת קורי
שים ומשוררים: ב'1953 — בול לציון יובל המאה של
הרכבת יובל המאה של הטלגרף יצוין על ידי בולים
חדשים שיוצאו באוקטובר שנה זו.

ג. "סגולה" נגד שיכחה

באחד הימים ביקשה אשתי ממני לשלשל מכתב לתוך
תיבת המכתבים שלידי תחנת הרכבת.
— "בבקשה, אל נא תשכח", אמרה. "הדבר חשוב
ביותר".

בצאתי מתחנת הרכבת הרגשתי שאדם זר טפח על
כתפי ואמר: "זכור את המכתב". כשעשיתי דרכי לעבר
תיבת המכתבים, קרא אדם שני מאחורי: "אל תשכח
את המכתב!" כיצד לכל הרוחות, יכלו הזרים הללו
לדעת שעלי לשלשל מכתב לתיבה — חשבתי, כאשר
הזכיר לי גם אדם שלישי את דבר המכתב, התפרצתי
ואמרתי: "כיצד אתה יודע על דבר מכתב זה? וכדי
שתגנוח דעתך, הריני לומר לך שכבר שלשלתי אותו".
— "אם כן", ענה הזר בחיור, "הרי יכול אתה בשקט
להסיר את הפתק הצמוד בסיכה אל גב מעילך".
כאשר הסרתי את הפתק ראיתי שכתובות עליו המלים:
"נא להזכיר לו לשלשל את המכתב".

ד. הדואר תיקן ולתינוק נולד בן

אשר נודד בקביעות בין חל אביב וירושלים, חול'
שה לו לפקיד הזה לקבל מן הבית באופן רצוף ידיעות
על התפתחות בנו בכורו.

באחד הימים בישרה לו אשתו במכתב לירושלים:
לאיתאל — שן (כלומר: לילד ששמו איתאל צמחה שן)

א. דמות דיוקנו של פרופ. ויצמן ז"ל

עשויה כולה בולי דואר ישראליים, מכין עכשיו הצייר
היהודי בארון פ. יפה מן העיר בולאיווי שבברודיה.
עבודתו הראשונה מסוג זה היתה תמונת נוף רודנית
עשויה ממאות בולי דואר מקסימים, שהגיש למלכה האם
הבריטית אליוזבת בעת שהותה שם לא מכבר בלויית בתה
הנסיכה מארגרט. עם שובה שלחה לו עתה המלכה
האם איגרת תודה.
(הבוקר)

ב. מאה שנה לדואר ההודי

שלטונות הדואר ההודי עוסקים עתה בהכנות
לחגיגות יובל מאה השנה לדואר ההודי, שיתקיימו
ב'1954. הבול הראשון של הודו הוצא לאור ב'1854
על ידי סיר בארטל פריד, שהיה נציב בסינג, המהווה
כיום חלק מסאקיסטאן. הבולים הוצאו ב'1 ביולי 1854
והיו בשימוש עד סוף ספטמבר אותה שנה. הבולים
נמצאו בשרות רק בסינג. לפני הכנסת בולים לשימוש,
נהוג היה בדואר ההודי להחתים בחותמת את שם המשרד
השולח ואילו תאריך וסכום המשלוח נכתב ביד. ב'1877
שונתה הכתובת בבולים מ"דואר מזרח-הודו" ל"דואר
הודו". כל זמן היותה נתונה לשלטון הבריטי היתה
הודו כפופה למסורת של הוצאת בולים הקשורים לרוב
בבית המלוכה. מיום השנת עצמאותה ב'15 באוגוסט
החלה תקופה חדשה בבולאות ההודיות. מאורעות בעלי
לאומיות ובין-לאומיות זכו לציון על ידי בולי זכרון מיי-
חרים. ב'1947 הוצא בול העצמאות; ב'1948 — בול
לציון הטיסה הראשונה בין בומביי ללונדון; ב'1948 —
בול זכרון למאהטמה גנדי; ב'1949 — סידרה ארכיאר-
לוגית; ב'1950 — הקהילה של הודו; ב'1951 — המש'

נות כאלה, שנדפסו בטעות. כאשר פנה לסקיד וביקש גליונות נוספים "כאלה", דרש ממנו הסקיד להחזיר את הגליון: רובי טען שכבר שילם את מחירם והם שייכים לו. היו אלה רגעים מתוחים ביותר, לא חסר הרבה שרובי יאבד את כל אושרו בגלל חיפזון וחוסר-זהירות. תוך ימים ספורים מכר רובי גליון יקר זה לסוחר בולים תמורת מיליון ומחצה דולר, אילולי נחפז בוודאי היה מקבל יותר. למעשה לא נתגלו בולים נוספים עם שגיאה כזו. מאה הבולים הם היחידים בעולם וערכם נאמד ב־300,000 דולר האחר.

(במחנה)

ה. סודו של הסופר ענגון

מספר הטלפון של הסופר ש"י ענגון בירושלים, אינו רשום בספר הטלפונים, אך אין זה אומר שלענגון אין טלפון. הנהלת הדואר הסכימה לבקשתו של הסופר, לא לפרסם את מספר הטלפון שלו בספר הטלפונים, כדי למנוע מאת המחבר צלצולים של מכרים וסתם "נודני" קים".

מספר הטלפון של ענגון ידוע רק לסופרים אחרים וידידים השומרים גם הם את המספר בסוד... — (ידיעות אחרונות)

ט. הכסא המשוכלל

גבך כואב לאחר ישיבה ממושכת? קרוב לוודאי שכסאך גורם לכך. על כן יעניין אותך בודאי הכסא החדש, שהותקן ותוכנן ע"י מועצת המחקר הרפואי באנגליה — לאחר עבודה בת חמש שנים. עתה נוצר רים לפי מתכונת זו מושבים מיוחדים בשביל טלפונים טים ובעלי תפקידי ישיבה אחרים, שבתוקף תפקידם עליהם להאריך בישיבה.

במה שונה מושב זה מחבריו?

(1) גובהו — 45 ס"מ מן הרצפה הינו הממוצע הטוב ביותר למניעת לחץ על השרירים ועורקיהם בגב ובירכיים.

(2) המסעד הניתן להתאמה, שנועד לתת משען אידיאלי לעמוד השדרה.

(3) הריפוד העבה והרך, המבטיח חלוקה שווה של משקל הגוף.

(4) נקבוביות הריפוד מאפשרת איחורר בימי שרב.

תיקון טעות

בחוברת מס. 5, במאמרו של י. כהן לתולדות הדואר בארץ נפלה טעות מצערת. את השורה מתחת לגלושה שבטור א' בעמ' 5 — יש לקרוא: חותמת הדואר הטורקי.

פקיד המברקה תיקן על דעת עצמו: "לאיתאל — בן" וכך נתבשר האב המאושר כי בזכות תינוקו הפך לסבא...

ו. מות טלגרפי

בגלל שביתת-הדואר האחרונה (2) בצרפת, אפשר היה לשלוח מברקים, רק כשדובר בהם על ענייני חיים ומוות. נכנס צרפתי (פיקח) למשרד המברקה וביקש לשלוח מברק בלשון שכזו: — "אל אשתי החביבה, מתי אתמול, גוייתי תגיעי מהר. חצי לה".

ולמרות ה"אספרי" של הבעל — המברק לא נשלח. (ידיעות אחרונות)

ז. מאורעות השנה באספקלריה של בולאות

ארבעה מאורעות של השנה יטביעו בודאי את חותמם על השנים הבאות והם: הכתרת המלכה אליזבת, שביתת הנשק בקוריאה, מותו של סטאלין וכיבוש פסגת אחר רסט.

הכתרת המלכה הונצחה בבולים לרוב. אף מיתו של סטאלין הביא לשורה שלמה של בולי זכרון מיוחדים בארצות הגוש המזרחי, אשר לשביתת הנשק בקוריאה פרס שמענו על תכניות ברורות בשטח הבולאי. לעומת זאת יש שמועות ביחס לאוורסט.

כזכור עזר כבר את השאלה אחד הצירים בבית הנבחרים הבריטי, אף מנסאל הרחוקה מניעות ידיעות על כור נת הממשלה לפעיל בנידון. אולם המעשית ביותר בשטח זה הוא הוור, לפי ידיעות מוקדמות, אשר טרם התאשרו, עמדו לצאת עוד ב־15 באוגוסט ארבעה בולים, מוקדשים לכיבוש ההר הגבוה ביותר בעולם. לא תהיה זו הפעם הראשונה שבול יצגית הר ויביא את תיאורו לרחבי העל. רפרוף קל באלבום הבולים יראה לנו עשרות בולים המתארים הרים והרי געש מפורסמים ובלתי ידועים כאחד. אחד הבולים הללו, כן הידועים ביותר, הוא המוקדש ל"יונגפראו" "הבתולה" בשווייץ. (במחנה)

ח. איש שמצא את אשרו ליד אשנב הדואר

הבולאות יודעת לספר מקרים מאלפים מאוד. אחד הסידורים הללו הוא על מר ט. רובי מוואשינגטון, שהיה בשעתו בולאי נלהב. ב־1918 הוציא הדואר של ארצות הברית את בול הדואר האווירי הראשון, שערכו היה 24 סנט. רובי, שלא רצה להתחייב הדוגמות חשובה כל זכר, פנה למשרד הדואר הקרוב וביקש לקנות גליון שלם בן 100 בולים חדשים, ושלם 24 דולארים. אולם מה רבה היתה הפתעתו ברגע שנמסר לו הגליון: הוא ראה כי הצבע הכחול של המטוס הודפס במהופך למסגרת האדומה, לאיש ברור היה כי יתכן שיש עוד כמה גליון

מותיקי הדואר

ישראל פרידמן
התחיל בעבודתו בדואר בשנת
1921. כיום מהגוס מברקה
וטלפוניסט חיפה.

מרדכי שנידערמן
התחיל בעבודתו בדואר בשנת
1921. כיום מהגוס איזור
עפולה.

יבניאל כהן
התחיל בעבודתו בדואר בשנת
1921. כיום מפקח דחרים
בדואר חיפה.

שמעתי ורשמתי...

הובא לדפוס ע"י
ש. אישלאה

ולזאת הוא שם את המלים על קרן הצבי במרכאות
כפילות.

נתעלם כנראה מיהודי זה הפסוק "וצדיק באמונתו יחיה".
(מפי עד ראיה)

ב.

הקריאה "מהעיר אל הכפר" מצאה הד גם בין עובדי
הדואר. פקיד ותיק ובעל עמדה אחראית עזב את אחד
מבתי הדואר הראשיים ועבר למקום קטן, שקט, שם
התמסר בשעותיו הפנויות לטיפול בגינה והגינה של מנהל
הדואר במקום יצאה לה מוניטין ומשמשת דוגמה לרבים
מאנשי החקלאות הוותיקים ביותר. אך האיש בעל מרץ
הוא והלך ותוסף לול ואף דיר קטן.

בשבועות האחרונים התקיימה תערוכת עולם בשם
"עויות". שלח מנהל הדואר דגן את עזו והיא אף הוכתרה
בפרס.

ברכותינו לבעל היוזמה — עלה והצלח.

(מפי עד שמיעה)

א.

לפני שש שנים היה הדבר. יהודי אחד מתושבי אחד
הכרכים בישראל פנה למדור הטלפונים בעירו ובקש התקן
נת טלפון בביתו. לא עברו ימים רבים והוא קבל תשובה
ששמו נרשם אך ההתקנה המבוקשת תוצא לפועל
ל"כשירחיבי". (בחוסר כבילים, קיום ותוטים הכתוב מדבר).
עברה שנה והטלפון טרם הותקן, חידש המבקש את
בקשתו והתשובה היתה זו שלעיל כלומר "כשירחיבי".
ובינתיים עברו שש שנים. מדי שנה הוא כתב למדור
ומדי שנה הוא קבל אותה תשובה. אך יהודי זה הוא
עקשן מטבעו ואף בעל סדר ולכן לא התירש והיה כותב
עוד פעם ועוד פעם והנה השנה קבל תשובה והנוסח
שונה. נמצאה אפשרות והמדור שמח להודיעו כי עליו
להכניס את הסכום של מאתיים ל"י, והטלפון יותקן מיד.
מהר האיש ושלה המחאה בנק על הסכום המבוקש
ובמכתב המצורף הוא כותב: הנני מעביר בזה סכום כך
וכך על קרן הצבי — ולשתים התכוון: צבי, סמל הדואר
אך לאחר שש שנים של צפיה, התרופף במקצת בסחונתו

פתרון התשבץ בחוברת 5.

הצהרת כורש מלך פרס

עורא א', 3, 2

כל ממלכות הארץ נתן לי ד' אלהי השמים והוא פקד עלי
לבנות לי בית בירושלים אשר ביהודה. מי בכם מכל עמו
ד' אלהיו עמו ויעל...

מכתבים למערכת

לכ" מערכת "הדואר"
שלום רב.

אין להגדיר את הטופס כאובד מס. 1 של הקוץ אלא כידור. בנוגע ל"ב.ב.ב." הרי כמה אפשרויות לדבר. א. קורה לא פעם שהטלפוןאי מתלונן מפני שנדמה לו שהקי מקולקל... ב. יתכן, והמומחים יוכיחו שקורה שקו או מבשר מתקלקל, ופתאום כבאורח מסתורי נעלם הקולקל, ובמקרה זה לא תעזור גם בדיקה יסודית של "החוט שבתיך הקיר", ויש לחכות עד שיופיע שנית, ובאשר לקולקל המופיע אפילו זמן קצר אחרי שתוקן בו קולקל אחר, הרי אין זה אומר שהוא קיים גם לפני כן ואפשר היה לתקנו, ויתכן שהוא הופיע בלי כל קשר עם קידמו.

ביחס לתפיסת קיום בלי הודעה מוקדמת, הרי הנמן הגורש להודעה והסברה כזו מספיק כדי לגמור את הבחינה. הנני כותב את השורות הנ"ל בשמי, אולם הנני משוכנע שמרבית חברי המימי דעה אתי שאם מתגלים מקרים של "לא אכפתיות" הרי מחובתי ואפשרותו של כל אחד להעיר על כך באוני המימיים שידאנו להענישתו של המתגרש בעבודתו, בלי הצורך להשמיץ את כלל העובדים ולטפול עליהם האשמות שוא.

בב"ח

ש. קירשנבויס

בעברי על חוברות עתוננו נוכחתי בעובדה הראויה לציון, והיא שרשימות של מר חנין מופיעות במרבית חוברות הירחון, עובדה שכשלעצמה ראויה להערכה, על שישנם חברים הדואגים לעתון ומשתדלים למלאו חומר, ואפילו אם הוא כזה הראוי יותר להופיע מעל דפי עתון היתולי, או בתור סיפור לילדים, כדוגמת המעשיה על מש"חלה בתוך אפרסכת הטלפון...

ולעצם הענין: מר חנין כותב ש"בדרך כלל אין יחסים תקינים שרירים בין הטלפוןאי והקוץ" והוא מינה את הסיבות. אמנם יקרה לא פעם שהקוץ עומד על העמוד ומתאמץ להשיג את הרכבת אבל עליו להודיע בסבלנות מרובה עד שיקבל תשובה, אם כי עליו למחר ולגמור את תיקון הקולקל, ראשית, כי זמנו מוקצב ושנית שאין זה כלל בילוי נעים לעמוד על העמוד אם בחורף ואם בקיץ.

ביחס לה. ט. 69 הרי הנוסף הוא הנכון.

כי אם יש קולקל, על הקוץ לתקנו עם או בלי ד. ט. 69 והטופס אינו אלא מוכיח למימיים על רבוי עבודתו של הקוץ ומצדיק את זמנו שאינו מתבזבז לריק. הילכך

תשבץ

מאת מ. חיות ר.ט.י.

8	7	6		5	4	3			2	1
	12		11				10			9
							13			
	18	17	16					15		14
				20						19
			23		22					21
				26		25	24			
	30					29		28	27	
		33				32			31	

מימין לשמאל:

1 — ירחון; 3 — משכנו ביער, דמותו — בדואר; 6 — סופו של אלחוט; 9 — ממציא הטלפון; 10 — זכויות שקופה; 12 — רסיסי בוקר; 13 — בעוד זמן קצר; 14 — שם נפגשו 4 הגדולים; 16 — בעל קומה זקופה; 19 — הקורא "פלש" תים עליך שמשון!; 20 — השגתי נצחון; 21 — פילוסוף יחני; 23 — נהר; 24 — אף אילו; 27 — טנא; 29 — תרעבה; 30 — מקום גבוה; 31 — מוקף מים; 32 — כתב סתר; 33 — אחד השבטים.

מלמעלה למטה:

1 — סוג דואר בתעריף זול; 2 — אלחוט בלי חוט; 3 — כוכב לכת; 4 — שר; 5 — נהר בצפון קוריאה בגבול סין; 7 — יחידת חשמל; 8 — מצוי בכל מברקה; 10 — בדרך לירושלים; 11 — ישוב בשרון על חוף הים; 15 — חומר מעורב במים; 17 — למחרת; 18 — משמש לחזק מיתר האוויל; 22 — עיר בכרואיל; 25 — חלק; 26 — דואר האוויר מובא למקום זה; 28 — מלת שלילה; 30 — בתיקול.